2024(1)THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి కె. సురేందర్

క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం. 914/2011

తీర్పు తేది : 19.06.2024

షేక్ మొహమ్మద్ ఖాసిం @ఖషు.

వర్సెస్

ఎ. పి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ప్రతినిధి, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, ఎ. పి. హైకోర్టు, హైదరాబాద్

ఉత్తర్వు:

1. SC & ST (POA) చట్టము కొరకు ప్రత్యేక సెషన్స్ జడ్జి-కమ్-అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి, రంగా రెడ్డి జిల్లా S.C.No.73/2009 లో భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 323 క్రింద చేసిన నేరానికి గాను రెండు నెలల పాటు కఠిన కారాగార శిక్ష అనుభవించాలని, అలాగే, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 376 క్రింద చేసిన నేరానికి గాను అతనికి ఎనిమిదేళ్ల పాటు కఠిన కారాగార శిక్ష విధించడంతోపాటు రూ.1,000/- జరిమానా చెల్లించాలని 18.07.2011 తేదీన నమోదు చేసిన నేరారోపణను సవాలు చేస్తూ, అప్పీలుదారు/నిందితుడు ప్రస్తుత అప్పీల్ ను దాఖలు చేశారు.

2. వాదనలు విన్నాము.

3. క్లుప్తంగా, బాధితురాలు-PW 1 కేసు ఏమిటంటే, సంఘటన జరిగినప్పుడు ఆమె హైదరాబాద్లోని మైత్రి నగర్, L.B.Nagar లో నివసిస్తోంది మరియు ఆమె పదవ తరగతి చదువుతోంది మరియు వయస్సు 15 సంవత్సరాలు. అప్పీలుదారుడు/నిందితుడు వృత్తిరీత్యా దర్జీ మరియు బాధితురాలి యొక్క పొరుగువాడు.

4. తేదీ.30.01.2009, ఉదయం 6 గంటలకు, బాధితురాలు-PW1 పాఠశాలకు వెళ్లి, ఉదయం 7:45 గంటల సమయంలో ఇంటికి తిరిగి వస్తుండగా, నిందితుడు ఆమెను దుకాణంలోకి

బలవంతంగా తీసుకెళ్లి, ఆమెను పడుకోమని చున్ని పట్టుకొన్నాడు. అందుకు, PW1 నిరాకరించడంతో నిందితుడు ఆమెను చెంపదెబ్బ కొట్టాడు మరియు ఆమె పారిపోవడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, నిందితుడు షట్టర్ను కిందకు లాగి ఆమెపై బలవంతంగా అత్యాచారం చేశాడు.

5. PW1 ప్రకారం "*నిందితుడు తన పురుష అవయవాన్ని నా యోనిలోకి చొప్పించడం ద్వారా నాపై బలవంతంగా అత్యాచారం చేశాడు. నిందితుడు నాపై అత్యాచారం చేస్తున్నప్పుడు "నా దగ్గర పడుకోవే మాల లంజదాన*" అనే పదాలను కూడా ఉచ్చరించాడు.

6. బాధితురాలి పెదవులపై మరియు శరీరంలోని ఇతర భాగాలపై కూడా గాయాలు కావడంతో, ఆమె అపస్మారక స్థితికి చేరుకుంది. సాయంత్రం సమయంలో, PW1ను నిందితుడు ఆటోలో తీసుకెళ్లి L.B.Nagar వద్ద వదిలి, ఇంటికి వెళ్లమని ఆదేశించాడు. PW 1 ఇంటికి వెళ్లి, మరుసటి రోజు మేనమామ మరియు తల్లిదండ్రులకు ఈ సంఘటనను వివరించింది. PW1ని పోలీస్ స్టేషన్కు తీసుకెళ్లి, Ex.P1-ఫిర్యాదు దాఖలు చేశారు. పోలీసులు ఆమెను వైద్య పరీక్ష మరియు వయస్సు నిర్ధారణకు పంపారు. వైద్య పరీక్షలు పూర్తయిన తరువాత, పోలీసులు ఆమెను సంఘటన స్థలానికి తీసుకెళ్లారు. దర్యాప్తు నిర్వహించి PW1 ధరించిన దుస్తులు కూడా స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

7. దర్యాప్తు ముగిసిన తరువాత, **భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 376,323 మరియు 342 మరియు SC/ST (POA) చట్టము, 1989 లోని సెక్షన్ 3 (i) (xii) కింద నేరానికి గాను పోలీసులు** ఛార్జ్ షీట్ దాఖలు చేశారు.

8. ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు మద్దతుగా, PW 1-బాధితురాలు మరియు PW2 నుండి PW8 వరకు విచారించబడ్డారు మరియు Exs.P1 నుండి P13 వరకు గుర్తించబడ్డాయి. బాధితురాలి ధరించిన దుస్తులు అయినటువంటి M. O.1 మరియు 2 లను కూడా ప్రాసిక్యూషన్ నమోదు చేసింది.

9. బాధిత బాలిక సాక్ష్యంతో ఏకీభవించిన సెషన్స్ జడ్జి, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని 376 మరియు 323 సెక్షన్ల కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించారు.

10. PW1 కథనం ప్రకారం, ఆమె పాఠశాల విద్యార్థి అని, అయితే, సంఘటన జరిగిన సమయంలో ఆమె రంగు దుస్తులు ధరించిందని, ఇది సందేహాస్పదంగా ఉందని అప్పీలుదారు తరపున హాజరైన న్యాయవాది సమర్పించారు. ఫిర్యాదు నమోదు చేయడంలో, ఒక రోజు ఆలస్యమైనది మరియు కుటుంబ సభ్యుల మధ్య వివాదాల కారణంగా, ఉద్దేశపూర్వకంగా తప్పుడు ఫిర్యాదు దాఖలు చేయబడింది. ప్రాసిక్యూషన్ దర్జీ దుకాణం సమీపంలో ఉన్న పొరుగువారిని విచారించి ఉండాల్సింది. అది రద్దీగా ఉండే ప్రాంతం కాబట్టి, బాధితురాలిని దుకాణంలోకి లాక్కెళ్లి సాయంత్రం వరకు దుకాణం

లోపల ఉంచడం అసాధ్యం. ఇంకా, సంఘటన జరిగినప్పుడు బాధిత బాలిక వయస్సు 15 సంవత్సరాలు అని నిరూపించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ విఫలమైందని న్యాయవాది వాదించారు. పైన పేర్కొన్న విధంగా, ప్రాసిక్యూషన్ కేసులో వ్యత్యాసాలు మరియు లోపాల కారణంగా, న్యాయవాది నేరారోపణను తిరస్కరించాలని అభ్యర్థించారు.

11. అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది *తిలక్ రాజ్ వర్సెస్ హిమాచల్ రాష్ట్రం*[1] కేసులో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు తీర్పు మీద ఆధారపడ్డారు, ఇందులో ఒక 40 ఏళ్ల మహిళ నిందితుడితో సంబంధం కలిగి ఉంది. ఈ పరిస్థితులలో, ట్రయల్ కోర్టు నిర్దోషిగా ప్రకటించిన తీర్పును గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు సమర్థించింది.

12. *హేమ్ రాజ్ వర్సెస్ హర్యానా రాష్ట్రం* [2] కేసులో గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆయన ఆధారపడ్డారు, ఇందులో బాధితురాలు నిందితుడిని ఉద్దేశించి రాసిన లేఖలు మరియు ఆమె సోదరులు ఇద్దరూ ఇంట్లో నిద్రిస్తున్నప్పుడు వరండాలో అత్యాచారం జరిగిందని ఆరోపణలు వచ్చిన నేపథ్యంలో, నిందితులను నిర్దోషులుగా విడుదల చేయాలని గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు ఆదేశించింది. పొరుగున ఉన్న నిందితుడు, గోడను దూకి ఆమెపై అత్యాచారం చేశాడని ఆరోపణలు వచ్చాయి. ఈ పరిస్థితులలో, గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు నిందితులను నిర్దోషులుగా ప్రకటించింది.

13. అత్యాచార నేరానికి సంబంధించి ట్రయల్ కోర్టు నమోదు చేసిన నిర్దోషుల తీర్పుపై విచారణ జరిపిన గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు *రాజస్థాన్ రాష్ట్రం వర్సెస్ బాబు మీనా*[3] తీర్పుపై కూడా ఆయన ఆధారపడ్డారు, ట్రయల్ కోర్టు ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవడానికి నిరాకరించారు.

14. అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది కూడా, *మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ మున్నా @ శంభూ నాథ్*[4] లోని గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు తీర్పుపై ఆధారపడ్డారు మరియు క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.1439/2011 లో 07.10.2015 తేదీనాటి *కర్ణాటక రాష్ట్రం వర్సెస్ ఎఫ్.నటరాజ్* లో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై కూడా ఆయన ఆధారపడ్డారు. ఈ రెండు కేసులకు ప్రస్తుత వాస్తవాలతో సంబంధం లేదు.

15. మరోవైపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, అత్యాచారం కేసులో బాధితురాలి సాక్ష్యము నమ్మదగినదిగా ఉన్నప్పుడు బాధితురాలి సాక్ష్యానికి ఎటువంటి ధృవీకరణ అవసరం లేదని సమర్పిస్తారు. ఇటువంటి సందర్భాలలో, PW1 యొక్క సాక్ష్యం సరిపోతుంది మరియు బాధిత బాలిక యొక్క సాక్ష్యమును ఖండించడానికి డిఫెన్స్ ఎటువంటి ఆధారాలను లేవనెత్తలేదు.

---

[1] 2016 (4) SCC 140
[2] 2014 (2) SCC 395
[3] 2013 (4) SCC 206
[4] 2016 (1) SCC 696

16. శారీరక బలప్రయోగమును ఉపయోగించి, ఆమెపై జరిగిన అత్యాచార సంఘటన గురించి PW1 ప్రత్యేకంగా వివరించింది. బాధితురాలిని వైద్య పరీక్షల కోసం ఆసుపత్రికి తరలించారు. రెండు పెదవులకు రాపిడి అయిన గాయం ఉందని డాక్టర్ గుర్తించారు. యోని కణాల పొరలు కూడా తీసుకొని, గాజు స్లైడ్లపై ఉంచి, పరీక్ష కోసం పంపారు. మానవ వీర్యం మరియు స్పెర్మటోజోవాను గుర్తించబడ్డాయి.

17. పిడబ్ల్యు1 యొక్క సాక్ష్యము నమ్మదగినది. 30.01.2009 న ఆమెపై అత్యాచారం జరిగినది మరియు సాయంత్రం ఆమెను ఆటోలో L.B.Nagar బస్ స్టాండ్కు తీసుకెళ్లి ఇంటికి వెళ్ళమని చెప్పాడు. పిడబ్ల్యు1 ప్రకారం, ఆమె బాధకు గురైందని, మరుసటి రోజు ఆమె తన మేనమామ మరియు ఆమె తల్లిదండ్రులకు కూడా ఈ సంఘటన గురించి తెలియజేసింది. ఈ నేపథ్యంలో, ఒక రోజు ఆలస్యం స్పష్టంగా వివరించబడింది. ఇంకా, పిడబ్ల్యు1 యొక్క సాక్ష్యము నమ్మదగినది మరియు శారీరక దౌర్జన్యము మరియు అత్యాచారానికి సంబంధించి పిడబ్ల్యు1 ఇచ్చిన వివరణతో వైద్య ఆధారాలు ధృవీకరిస్తున్నప్పుడు, అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదించినట్లుగా ఏ స్వతంత్ర సాక్షుల నుండి ధృవీకరణ కోరవలసిన అవసరం లేదు. దుకాణం రద్దీగా ఉన్న ప్రదేశంలో ఉందని అంగీకరించినప్పటికీ, బాధితురాలి ప్రకారం ఆమెపై దాడి జరిగిందని, కొంతకాలం స్పృహ కోల్పోయిందని చెప్పారు. పైన పేర్కొన్న పరిస్థితులలో, బాధితురాలిపై బలప్రయోగం చేసినట్లు లేదా ఆమెను దుకాణంలోకి ఈడ్చుకెళ్లిన సమయంలో ఇరుగుపొరుగు వారు లేదా మరెవరైనా ఉన్నారనే వాదనలో వాస్తవం లేనప్పుడు, దర్యాప్తు సమయంలో స్వతంత్ర సాక్షులను పోలీసులు విచారించలేదనే వాదనలో వాస్తవం లేదు. సాక్షులు చెబితే తప్ప ప్రజలు హాజరయ్యారని, వారిని విచారించలేదని కోర్టు భావించజాలదు.

18. అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది ఆధారపడిన తీర్పులు అత్యాచార ఆరోపణలతో ఆమోదించబడినప్పటికీ, ప్రతి కేసు వాస్తవాలపై భిన్నంగా ఉంటుంది. పేర్కొన్న అన్ని కేసులలో గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు వ్యవహరించిన వాస్తవాలు ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు పూర్తిగా భిన్నంగా ఉన్నాయి. ఆ కేసులలోని విభిన్న వాస్తవాలపై, గౌరవనీయమైన సర్వోన్నత న్యాయస్థానం విచారణ జరిపి, ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది.

19. తదనుగుణంగా, భారత శిక్షాస్మృతిలోని 376 మరియు 323 సెక్షన్ల క్రింద శిక్షార్హమైన అత్యాచారం మరియు దాడి నేరానికి ట్రయల్ కోర్టు శిక్ష విధించడం మరియు నిర్ధారణలో జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు, మౌఖిక సాక్ష్యంకు వైద్య సాక్ష్యం ద్వారా మద్దతు ఇస్తుంది.

20. తదనుగుణంగా, క్రిమినల్ అప్పీల్ విఫలమైనది మరియు కొట్టివేయబడింది. ట్రయల్ కోర్టు నమోదు చేసిన నేరారోపణ ధృవీకరించబడింది. ట్రయల్ కోర్టులో అప్పీలుదారు/నిందితుడిని హాజరుపరచాలని మరియు శిక్షలో మిగిలిన భాగాన్ని అనుభవించడానికి అతన్ని జైలుకు పంపాలని ఆదేశించడబడింది.

దీనికి కొనసాగింపుగా, పెండింగ్లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు, ఏవైనా ఉంటే, అవి ముగించివేయబడతాయి.

★★★